

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Lemmen loppu

Sinä aamuna Markkina heräsi kihelmöivän jännityksen vallassa. Sen päivän oli määrä ratkaista paljon. Ajatukset läikehtivät puolelta toiselta: tulisiko taas uusi pettymys, vai joko lopultakin voisi uskoa tulevaisuuteen? Järki käski varautua pettymykseen, koska niitä oli sattunut jo niin monta vuosien varrella, mutta silti sydän jaksoi yhä edelleen toivoa: jospa sittenkin, jospa lopultakin... ”Voih, kunpa...” pääsi huokaus Markkinan väräjävilta huulilta.

Päivän mittaan jännitys vain tiivistyi. Jo aamu-uutisissa heidän suhdettaan alettiin repostella, ja päivän mittaan hehkutus vain yltyi. ”Vieläköhän Markkina uskoo Nokiaan”, kyselivät toimittajat ja talousasiantuntijat toisiltaan jo ensimmäisistä uutislähetysistä alkaen.

Puoleen päivään mennessä asiaa oli pohdittu joka ikisessä kahvipöydässä ja kaljabaarissa. Sosiaalinen media kuhisi, skandaalilehtien nettisivut esittivät toinen toistaan huikeampia tulkintoja: ”Lopullisen lopun loppuko? Nokia vieraisa – joko Markkina on saanut tarpeekseen? Huh, mitä paljastuksia! Tässäkö Nokian romahduksen syy? Katso kuvat!”

Alkuiltpäivästä kaikkietävät taksimiehet jakoivat kyyditettävillään sijoitusvihjeitä: ”Psst, nyt on ostajan Markkinat. Sieltä tulee sellaista kalua, että takuulla lähtee nousuun!”

Toisin kävi. Ei tullut kalua. Ei lähtenyt nousuun. Tuli vain uusia huhuja ja pieniä paljastuksia, jotka eivät oikein tyydyttäneet ketään. Markkina masentui entisestään ja vieraantui ennen niin rakkaasta Nokiastaan entistä pahemmin heti päiväkahvien jälkeen. Vain yksi ainoa toiveen oljenkorsi oli jäljellä: jospa vielä illansuussa löytyisi jotakin, jospa Nokiaan voisi sittenkin luottaa, jospa se Elop olisikin vain ohimenevä painajainen, ja takataskusta löytyisi yllätys, jota kukaan ei ollut osannut odottaa...

Mutta ei. Samat paljastukset jatkuivat, samat selitykset toistuivat, samat pettymykset seurasivat toinen toistaan. ”Katso, kultaseni, näin monta megapikseliä!” yritti Nokia leperrellä ja jatkoi: ”Kuvittele, rakas, että tällä onnistuu vaikka pimeässä!” Ja vielä: ”Tämän voi ladata vaikka mistä kaukaa, ilman minkäänlaista johtoa!” Valitettavasti kaikki tuo oli jo kuultu, tai jos ei kuultukaan, niin arvattu. Sitä samaa tämä oli ollut jo pitkään. Markkina oli totaalisesti pettynyt Nokiaan, kuten lööpit kirkuivat. Se oli kurkkuaan myöten täynnä näitä selittelyjä, jotka olivat jo väljähtyneet eivätkä tehonneet, vaikka kuinka olisi haluttanut. Se oli siinä. Vuosisadan rakkaustarina oli ohi. He olivat kasvaneet erilleen. Markkina hylkäsi Nokian lopullisesti. Bänks!

